

Súd: Okresný súd Skalica  
Spisová značka: 8T/61/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720010388  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško  
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2720010388.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ladislavom Blaškom v trestnej veci proti obžalovanému H. G., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Skalici dňa 06. septembra 2021, takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný:

H. G. N. E. R. Í. F., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom F., adresa na doručovanie písomností: F., L. XXX/XXX na slobode,

sa uznáva za vinného, že

dňa 03.06.2020 v čase po 18:30 hod. v Skalici na verejne prístupnej ulici Rastislavova pred rodinným domom č. X a pred súčasne prítomnými osobami Y. O., A. E. L. a H. L. L. fyzicky napadol E. O., nar. XX.X.XXXX v R., bytom R., R. K. Č. XXXX/XX a to takým spôsobom, že ho pravou rukou zovretou v päsť udrel do oblasti tváre na ľavé oko, a to opakovane, pričom po niekoľkých takto vedených úderoch E. O. spadol na zem, kde ho následne niekoľkokrát na zemi udieral pravou rukou zovretou v päsť do oblasti tváre, v počte úderov najmenej 10, pričom s fyzickým útokom prestal až po okríknutí matkou E. O., Y. O., čím E. O. týmto konaním spôsobil zlomeninu spodiny ľavej očnice, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, hlavne vľavo, s krvným výronom okolo očnicovej oblasti a zakrvácaním do bulbu ľavého oka a tržné zmliaždené rany v oblasti ľavého oka - obočia 4 cm a 2 cm dlhé, zasahujúce do podkožného tkaniva, s dobou liečenia zranení najmenej 4 týždne, počas ktorej bol sťažený jeho obvyklý spôsob života, pričom bol dňa 21.04.2020 právoplatne postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 21.04.2020 napadol H. E. z P. tým spôsobom, že ho natlačil na osobné motorové vozidlo a následne mu udrel hlavu o blatník vozidla, za čo mu bola blokmi na pokutu zaplatenú na mieste č. J0401563 a č. J0401564 uložená sankcia vo výške 20 eur,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,  
- sa dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá počas skúšobnej doby povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k B. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, a k Y. H.F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje

- výrok o treste odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou 2 (dva) roky uložený mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp. zn. 0T/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatný 01.10.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad,  
- výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/109/2019 zo dňa 25.11.2020, právoplatný 25.11.2020, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko považoval trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmiennečným odkladom a skúšobnou dobou 2 (dva) roky uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 0T/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatný 01.10.2020 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený Sociálna poisťovňa, pobočka Senica, Sotinská 1577/1A, Senica, IČO: XX XXX XXX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal na Okresný súd Skalica dňa 05.11.2020 obžalobu č. Pv 253/20/2206-10 na obžalovaného H. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona na skutkovom základe, že dňa 03.06.2020 v čase po 18:30 hod. v Skalici na verejne prístupnej ulici Rastislavova pred rodinným domom č. X a pred súčasne prítomnými osobami Y. O., A.. E. L. a H.. L. L.Ž. fyzicky napadol E. O., nar. XX.X.XXXX v R., bytom R., R. K. Č.. XXXX/XX a to takým spôsobom, že ho pravou rukou zovretou v päst' udrel do oblasti tváre na ľavé oko, a to opakovane, pričom po niekoľkých takto vedených úderoch E. O. spadol na zem, kde ho následne niekoľkokrát na zemi udieral pravou rukou zovretou v päst' do oblasti tváre, v počte úderov najmenej 10, pričom s fyzickým útokom prestal až po okríknutí matkou E. O., Y. O., čím E. O. týmto konaním spôsobil zlomeninu spodiny ľavej očnice, pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, hlavne vľavo, s krvným výronom okolo očnicovej oblasti a zakrvácaním do bulbu ľavého oka a tržné zmliaždené rany v oblasti ľavého oka - obočia 4 cm a 2 cm dlhé, zasahujúce do podkožného tkaniva, s dobou liečenia zranení najmenej 4 týždne, pričom bol dňa 21.04.2020 právoplatne postihnutý za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na tom skutkovom základe, že dňa 21.04.2020 napadol H. E. z P. tým spôsobom, že ho natlačil na osobné motorové vozidlo a následne mu udrel hlavu o blatník vozidla, za čo mu bola blokmi na pokutu zaplatenú na mieste č. J0401563 a č. J0401564 uložená sankcia vo výške 20 eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného H. G., prečítaním výpovede svedka poškodeného E. O., svedkov H.. L. L., A.. E. L., L.. A. R., Y. O. z prípravného konania, výsluchom svedkyne B. H., prečítaním znaleckého posudku č. 114/20 zo dňa 03.08.2020 ako

aj prečítaním podstatných listinných dôkazov v spise, odpismi z registra trestov, výpismi z ústrednej evidencie priestupkov MVSR a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný H. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný, pričom vo svojej výpovedi uviedol, že poškodeného E. O.Á. nešiel biť, chcel sa s ním iba rozprávať. Poškodený ho videl ako k nemu prichádza. Ako vyšiel z auta povedal mu, že ho ojebal o 6.000 eur tým, že od neho kúpil pokazené auto a následne mu položil pravú ruku na jeho pravé rameno, pričom poškodený ho začal udierať obomi rukami zovretými v päšť. V tom obžalovaný poškodeného natlačil na stenu a poškodený ho sťahol na seba na zem. V tom obžalovaný poškodeného asi 2 alebo 3 razy udrel. Potom poškodenému povedal, nech ho pustí za tričko, chcel sa postaviť. Poškodený ho pustil a postavil sa. Ako vstával, tak vybehla matka poškodeného, ktorá obžalovaného odstrčila od poškodeného ďalej. To je v skratke všetko čo sa stalo. Potom si sadli do auta a odišli preč. Celé to trvalo možno pol minúty. Poškodeného, predtým ako od neho kúpil auto, nepoznal, bol to pre neho cudzí človek. Medzitým ako došlo ku kúpe auta a inkriminovaným skutkom ubehol asi rok. V tomto období sa stretli len raz na umývarke. Ako bol na umývarke prišiel za ním poškodený a opýtal sa ho, či na aute vymenil rozvodky. Poškodenému neodpovedal, ten sa otočil a odišiel preč.

Za súhlasu strán boli prečítane výpovede svedkov z prípravného konania.

Svedok poškodený E. O.Á. v prípravnom konaní uviedol, že dňa 03.06.2020 v čase asi o 18:30 hod. bol na ul. Rastislavova pred rodinným domom č. X, kde má oproti tomu domu garáž, tam parkoval svoj bager do záhrady. Ako vystupoval, zakričala na neho mama, aby ostal tam, že za ním niekto príde. Prišiel k bránke pred záhradu, kde prišlo osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Sharan, EČV: R. XXXCE, z ktorého vystúpil obžalovaný H. G.. Toho pozná, nakoľko mu asi pred rokom predal osobné motorové vozidlo zn. Audi A6. Ako sa k nemu obžalovaný približoval, povedal mu že vozidlo ktoré mu predal malo skryté vady a ako to dopovedal, ohnal sa po ňom pravou rukou zovretou v päšť a udrel ho do tváre, do ľavého oka. Začal sa brániť, no obžalovaný ho stále udieral obidvomi rukami zovretými v päšť do tváre. Po týchto úderoch spadol na zem, potom k nemu pristúpil obžalovaný a ako ležal na zemi, kľakol si k nemu obžalovaný a znova ho obidvomi rukami zovretými v päšť viackrát udieral do tváre. Znova na jeho ľavé oko, ktoré mu medzičasom začalo krváčať. Obžalovaný mu spôsobil tržné rany okolo ľavého oka a zlomil mu kosti pod týmto okom. Poškodený nevedel presne koľko rán mu obžalovaný uštedril, mohlo to byť 10 - 15 rán. S útokom prestal až po tom, čo pribehla matka poškodeného Y. O.. Potom H. G. nasadol do vozidla a odišiel preč. Poškodený musel ísť so zraneniami do nemocnice na chirurgiu, kde sa nechal ošetriť, pričom z CT hlavy bolo zistené, že má zlomeninu očných kostí. Zašili mu tržné rany okolo ľavého oka, v nemocnici nezostal na pozorovanie. Dňa 08.06.2020 išiel do nemocnice v Ružinove, kde robia zákroky pri zlomeninách tvárových kostí. Tam mu uviedli, že úlomky kostí sú blízko poraneného oka a že operáciu zatiaľ neuskutočnia, nakoľko by mu mohli poškodiť zrak, nariadili mu kľudový režim. Prvá kontrola sa konala dňa 15.06.2020, kde mu uviedli, že sa jeho stav zlepšuje a znova mu bol nariadený kľudový režim. Ďalšia kontrola sa konala dňa 15.07.2020, kde mu bolo oznámené, že jeho stav sa zlepšuje a následná kontrola bola stanovená o tri mesiace, kedy mal byť vyhotovený kontrolný röntgen. Koncom júla 2020 ukončil PN, presný dátum nevedel, začal normálne pracovať, zranenia ho nelimitovali v bežnom spôsobe života.

Svedkyňa H.. L. L. v prípravnom konaní uviedla, že v inkriminovanom čase bola pred svojim, trhala burinu na chodníku. Pričom videla svojho suseda E. O., ktorý býva oproti, ako parkuje svoj traktor. Počula prichádzať auto, nevenovala tomu pozornosť, bola otočená chrbtom. Vie len to, že auto zaparkovalo pred vstupom do garáže rodiny O.. Z ničoho nič začula ako niekto niekoho udrel päšťou, preto sa otočila a uvidela ako osoba mužského pohlavia udrela poškodeného do hrudníka, ktorý po údere narazil do steny garáže. Na to ihneď zavolała manžela, že suseda niekto bije. Potom ten muž strhol suseda na zem a tam ho bil do hlavy, pravou rukou zovretou v päšť, pričom poškodený po týchto úderoch začal krváčať na hlave. Kričala na toho muža, aby ho prestal biť, no ten stihol poškodeného niekoľkokrát päšťou udrieť do tváre. Videla ako vybehla matka poškodeného a začala syna brániť. Na to útočník upustil od fyzického napádania a pobral sa k svojmu vozidlu. Nasadol do auta s nejakou ženou. Osobne ich nepoznala. Útočník vyčítal poškodenému, že mu mal predať pokazené vozidlo.

Svedok A.. E. L. v prípravnom konaní uviedol, že v inkriminovanom čase kúpil psa vedľa ich rodinného domu. Popri tom spozoroval vozidlo, ktoré zastavilo pred garážou rodiny O.. Po asi minúte počul krik manželky L. L., otočil čo sa deje a uvidel ako šofér auta zatlačil suseda E. O. k stene garáže. Následne ho rukami zhodil na zem a tam ho opakovane pravou rukou zovretou v päšť udieral do hlavy. Videl ako

poškodený krváca z oblasti ľavého oka. Na krik manželky a odtlačaním matky poškodeného sa útočník vzdialil od poškodeného. Matka ihneď vťahla syna do garáže a zatvorila dvere. Útočník aj so ženou, ktorú osobne nepoznal, sadli do auta a odišli preč. Útočník po E. O. vykrikoval, že to má za to, že mu predal pokazené auto.

Svedkyňa L. A. R. v prípravnom konaní uviedla, že pri venčení psa začula krik a volanie „Volajte niekto políciu“. Uvidela ako k nej uteká L. L. (spolužiačka zo základnej školy). Tá jej uviedla, že nejaký muž dobil ich suseda E. O., ktorého ona pozná len z videnia. Ten muž mal E. O. fyzicky napadnúť biť pästou do hlavy a tento mal krvácať na hlave. Privolala políciu, lebo L. L. nemala u seba telefón. Polícii uviedla všetky informácie, ktoré jej povedala L. L.. Sama fyzické napadnutie E. O. nevidela.

Svedkyňa Y. O., matka poškodeného E. O., v prípravnom konaní uviedla, že na zvonček zazvonil neznámy muž s neznámou ženou, ktorý sa spýtal na jej syna. Povedala mu kde ho nájde, že musí ísť o ulicu vyššie, kde majú garáž. Potom zakričala na syna, že za ním niekto ide. Po asi 2-3 min. počula ženský krik, ktorý išiel od garáže. Rýchlo tam prebehla. Na mieste spozorovala, že jej syn leží na zemi a muž čo zvonil pri ňom kľučal a udieral ho pravou rukou zovretou v päšť do oblasti tváre. Videla minimálne raz, ako ho útočník udrel, ihneď priskočila k mužovi, odstrčila ho od syna, pričom kričala na muža aby ho okamžite nechal. On jej na to povedal, že nemá predávať pokazené auto, pobral sa do svojho auta a odišiel preč.

Svedkyňa B. H. (bývalá priateľka obžalovaného) na hlavnom pojednávaní vypovedala, že medzi poškodeným a obžalovaným išlo o kúpu auta, kedy obžalovaný od poškodeného E. O. kúpil auto. Poškodený predal obžalovanému auto so skrytou vadou. Obžalovaný sa ešte pred samotným incidentom snažil s poškodeným dohodnúť, prišiel za poškodeným a pýtal sa ho či sa nejako dohodnú. Za poškodeným išli len preto, že auto malo skrytú vadu, asi 6 mesiacov stálo v garáži a poškodený o tom vedel. Keď prišli za poškodeným obžalovaný nemal auto ani rok. Poškodený bol do telefónu drzý a poprosil, aby za ním prišli. S obžalovaným prišli za poškodeným, že sa dohodnú. Na mieste bola menšia výmena názorov a obaja sa začali hádať, išlo tam o dosť peňazí. Bitka začala tak, že poškodený dal prvý úder obžalovanému a strhla sa bitka. Obžalovaný ho chytil za plece, z toho dôvodu, že mu to chcel vysvetliť, no poškodený mu dal ranu a začali sa biť. Poškodený udrel obžalovaného asi 10-krát, netrvalo to dlho. Údery smerovali do oblasti tváre. Obžalovaný sa začal brániť hneď po prvom údere, bola to viac-menej forma obrany, poškodeného udrel asi po 3 rane. Celú dobu stála pri nich, do šarvátky sa nezapojila. Len kričala, aby prestal, či sa nevedia dohodnúť. Počas bitky obaja spadli na zem, lebo obžalovaný mal šľapky a pošmykol sa. Počas bitky a po nej si už nič nepovedali, to už nejako nevnímala. Obžalovaný bol po incidente doudieraný a doškrabaný, ucho mal celé modré, neboli mu ošetrované zranenia, ktoré mu spôsobil poškodený, mal len modriny. Nemalo byť čo ošetrované. Nikdy nebola svedkom, žeby sa obžalovaný správal agresívne. Svedkyňa uviedla, že predvolanie na hlavné pojednávanie jej prišlo domov, telefonovala s obžalovaným a ten jej povedal, že je to kvôli jeho obvineniu.

Z prečítaného znaleckého posudku č. 114/20 znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Mariána Pamulu zo dňa 06.07.2020 č.l. 83-98 spisu vyplýva, že poškodený E. O. utrpel pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre hlavne vľavo, s krvným výronom okolo očnicovej oblasti a zakrvácaním do bulbu ľavého oka, zlomeninu spodiny ľavej očnice, bez posunu kostných úlomkov, tržne zmliaždené rany v oblasti ľavého oka - obočia 4 cm a 2 cm dlhé, zasahujúce do podkožného tkaniva. V mechanizme vzniku zranenia sa najpravdepodobnejšie uplatnil úder, prípadne údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť, do oblasti hlavy - tváre vľavo, pričom došlo k vzniku zlomeniny spodnej steny očnice, ďalej spôsobili pomliaždenie mäkkých tkanív ľavej strany tváre, ako aj tržne zmliaždené rany okolo očnicovej oblasti vľavo. Vzniknutý krvný výron v mäkkých tkanivách bol spôsobený poškodením mäkkých tkanív úderom, údermi a krvácaním zo zlomeniny. Dané zranenie bolo možné spôsobiť relatívnej jedným úderom. Znalec nevylúčil, že by nemohlo byť do oblasti tváre vedený i viac úderov. Na vznik zlomeniny očnice bola potrebná skôr silná intenzita vedeného útoku. Pomliaždenie mäkkých tkanív je možné spôsobiť i relatívne slabou intenzitou vedeného násillia. Daným mechanizmom a danou intenzitou pri vedení útoku došlo k vzniku ľahkých zranení, nedošlo k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Zranenie spôsobuje krátku dobu trvajúcu poruchu zdravia a vzniklo v priamej súvislosti s fyzickým incidentom zo dňa 03.06.2020. K týmto zraneniam mohlo dôjsť pri fyzickou útoku vedenom inou osobou voči poškodenému údermi rukou zovretou v päšť. Úder boxerom nemohol jednoznačne vylúčiť, no predmetné zranenie je možné spôsobiť i holou pästou, prípadne mohol mať útočník na ruke prsteň. Po údere, úderoch, vedených boxer na ruke, by boli predpokladané pásové pomliaždenia -

otlačky na koži spôsobené úzkym kovovým predmetom v mieste dopadu predmetu tváre, čo nebolo popisované. Popisovaný bol plošný krvný výron okolo očnicovej oblasti. Zranenie si vyžaduje liečbu približne 4-5 týždňov, práceneschopnosť býva približne zhodná s dobou liečenia. V danom prípade znalec považoval za adekvátnu dobu liečenia 5 týždňov, a taktiež aj dobu trvania práceneschopnosti, t.j. od 03.06.2020 do konca júna, začiatku júla 2020. Poškodený bol pre zranenie obmedzený v bežnom spôsobe života, týkajúce sa fyzickej aktivity, manuálnej práce a činnosti, čiastočne psychickej aktivity, príjmu a spracovania potravy v ústach. K obmedzeniu v pohybe a chôdzi nedošlo. Adekvátna doba obmedzenia v obvyklom spôsobe života je doba do cca 1 mesiaca, do konca júna, začiatok júla 2020. Trvalé následky funkčného charakteru zranenie nezanechá. Po ranách v očnicovej oblasti zostanú ako trvalý kozmetický následok jazvy, poškodeného nebudú obmedzovať v osobnom spoločenskom, ani pracovnom živote. V bodovom hodnotení podľa § 437/2004 zranenie predstavovalo sumu 60 bodov, čo pri hodnote bodu 21,48 € činí v peňažnom vyjadrení sumu 1310,40 €.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, podľa § 269 Trestného poriadku prečítal alebo oboznámil podstatné listinné dôkazy z vyšetrovacieho spisu a to: vyčíslenie škody sociálnou poisťovňou (č.l. 112 spisu), blok na pokutu (č.l. 113 spisu), odpis RT zo dňa 16.7.2020 (č.l. 114 spisu), výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 115-116 spisu), správa obce Kopčany (č.l. 118 spisu), trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. OT/28/2020 zo dňa 1.10.2020 ( č.l. 150-151 spisu), odpis RT (č.l. 152 spisu), z pripojeného spisu OS SI sp. zn. 6T/104/2019: trestný rozkaz zo dňa 22.10.2019 (č.l. 100 spisu), rozsudok zo dňa 25.11.2020 (č.l. 130 spisu), odpis RT (č.l. 65 spisu), odpis registra trestov zo dňa 7.6.2021 (č.l. 153 spisu), lustrácia v GP zo dňa 7.6.2021 (č.l. 154-159 spisu), odpis z RT zo dňa 06.09.2021 (č.l. 167 spisu), lustrácia z GP zo dňa 06.09.2021 (č.l. 168-173 spisu), lustrácia v ÚSEP na pošk. zo dňa 6.9.2021 (č.l. 174 spisu), odpis z RT na poškodeného zo dňa 6.9.2021 (č.l. 175 spisu).

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy nezávisle podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

- a) napadne iného,
- b) hanobí štátny symbol,
- c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,
- d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo
- e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku

- a) z osobitného motívu,
- b) závažnejším spôsobom konania,
- c) v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Obžalovaný H. G. od začiatku popieral spáchanie trestnej činnosti kladen mu za vinu s tým, že práve on bol ako prvý napadnutý poškodeným.

Vina obžalovaného je však jednoznačne a bez pochybností preukázaná s poukazom na výpoveď poškodeného E. O., výpovede svedkov L. L., E. L., A. R. a Y. O.. Títo svedkovia zhodne vypovedali, ich výpovede sa dopĺňajú, sú logické a ucelené. R. L. priamo videla priebeh incidentu, potom čo počula ako niekto dostal ranu päšťou od niekoho, ihneď sa otočila a videla ako osoba mužského pohlavia dala ranu do hrude poškodenému O., potom poškodený narazil do garáže, na čo ho obžalovaný strhol na zem. Následne, na zemi ho obžalovaný ďalej napádal a to tak, že ho opakovane udieral pravou rukou zovretou v päšť do oblasti hlavy, tváre, pričom z oblasti pri ľavom oku začala poškodenému tiecť krv. Svedkyňa L. najpodrobnejšie opísala priebeh incidentu medzi poškodeným a obžalovaným, nakoľko sa počas incidentu nachádzala oproti nim a ihneď po započutí úderu sa na konflikt pozerala. Všetci svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný poškodeného prestal biť po tom, čo na neho kričala svedkyňa L. L., aby prestal a súčasne keď matka poškodeného obžalovaného odstrčila. Keď obžalovaný prestal poškodeného biť, nasadol do auta s neznámou ženou a odišli preč. Svedok L. doplnil, že obžalovaný kričal na poškodeného počas toho ako nastupoval do auta, že to má za to, že mu predal pokazené auto a že poškodený v čase predaja auto o vade auta vedel. Teda z uvedených svedeckých výpovedí jasne vyplýva, že obžalovaný si na miesto incidentu išiel vybaviť osobný konflikt, ktorý zavŕšil vyššie spomínanou bitkou a nešiel riešiť vec v klude, dohovorom, tak ako uvádzal vo svojej výpovedi.

Čo sa týka výpovede svedkyne B. H., ktorá mala potvrdiť verziu obžalovaného súd nepovažoval za vierohodnú z viacerých dôvodov. Súd uvádza, že iba svedkyňa B. H. uviedla, že sa pred daným incidentom uskutočnil telefonát medzi poškodeným a obžalovaným, v ktorom mal byť podľa jej výpovede, poškodený drzý a mal ho súčasne poprosiť, aby prišiel za ním. Túto skutočnosť však vo výpovedi neuviedol ani obžalovaný ani poškodený, preto súd v tejto časti neuveril výpovedi svedkyne. Navyiac celá časť tejto výpovede je navyiac rozporuplná, najskôr má byť poškodený drzí a následne má obžalovaného poprosiť, aby sa ním prišiel. Svedkyňa ďalej poprela, že obžalovaný bol niekedy agresívny, súd však k uvedenému zdôrazňuje, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, ktorý spáchal aj voči jej osobe, pričom má uložený aj príkaz nepribližovať sa k jej osobe. Súd videl ďalšie rozpory vo výpovedi svedkyne v tom, že ani sám obžalovaný neuvádzal vo svojej výpovedi, že by svedkyňa B. H. bola pri incidente v bezprostrednej blízkosti obžalovaného a ani žiadny so svedkov túto skutočnosť neuviedol. Svedkyňa ďalej uviedla zhodne ako obžalovaný, že spadli na zem spolu s poškodeným potom čo sa poškodený začal brániť pred obžalovaným (podľa výpovede obžalovaného), uvedené ale bolo jednoznačne vyvrátené výpoveďami svedkov, ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný strhol na zem poškodeného a následne pokračoval v napádaní poškodeného zovretou päšťou na pravej ruke do oblasti tváre. Ďalej, ako sám obžalovaný v záverečnej reči uviedol, svedkyňa sa cíti byť vinná, za to že kúpil predmetné auto, ktorá skutočnosť podľa názoru súdu silno motivuje svedkyňu vypovedať v prospech obžalovaného.

Obžalovaný v ďalšej obhajobnej námietke uvádza, že nikto z prítomných zo svedkov nevidel, kto dal prvý úder. V danom prípade, aj keby súd pripustil, že poškodený bol ten čo dal prvý úder, teda začal bitku, u obžalovaného sa nejedná o nutnú obranu a to z dôvodu, že potom čo začal poškodeného viackrát udierať späť a rovnako ho udieral aj keď bol poškodený už na zemi, teda v danom prípade neodvracal priamo hroziaci útok lebo útok zo strany poškodeného netrval. Uvedené vyplýva zo svedeckých výpovedí svedkov. Súd ďalej uvádza, že obžalovaný nepoužil primeranú silu ním tvrdeného útoku, nakoľko poranenia obžalovaného si nevyžiadali lekárske ošetrenie, pričom poranenia poškodeného si vyžiadali lekárske ošetrenie, dokonca práceneschopnosť trvajúcu viac ako 4 týždne. Súd však s poukazom na výpovede svedkov O., L. a O. uvádza že, priebeh skutku tak, ako popisoval obžalovaný a svedkyňa H. neprebehol.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného, ktorý sa dopustil konania, ktoré napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, pretože svojim konaním inému úmyselne ublížil na zdraví, pričom poškodenému E. O. spôsobil také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (minimálne v rozsahu 7 dní), a zároveň sa dopustil fyzicky hrubej výtržnosti verejne - pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami, na mieste prístupnom verejnosti tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý v priestupkovom konaní.

Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný H. G. konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel ohroziť alebo porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

Súd v danom prípade zvažoval, či by bolo u obžalovaného na mieste aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, tzv. materiálny korektív, nakoľko všetky trestné činy sú prečinmi, avšak dospel k záveru, že v danom prípade bolo spáchaných viac trestných činov, pričom sa nejedná o malú závažnosť vzhľadom na osobu obžalovaného, spôsob spáchania trestných činov, ich následky, okolností za ktorých boli spáchané, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a ako aj na skutočnosť, že sa v danom prípade jedná aj o kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu, ktorá podmieňuje uloženie vyššieho trestu a už bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý v priestupkovom konaní.

Súd posúdil dôkazy jednotlivo i v celku a dospel k záveru, že tieto dávajú ucelenú, jednotnú, logickú, ničím nenarušenú reťaz dôkazov smerujúcich jedine k uznaniu viny obžalovaného.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 32 a § 34 ods. 1 až ods. 5 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Súd spravodlivo zohľadňoval konanie obžalovaného pričom vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je.

Z odpisu z registra trestov (č.l. 114,167 spisu) súd zistil, že obžalovaný bol trikrát súdne trestaný. Naposledy bol Okresným súdom Skalica sp. zn. 6T/104/19 zo dňa 25.11.2020 uznaný za vinného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Senica sp. zn. 6T/104/2019. Skutok bol spáchaný dňa 09.02.2019. Trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 0T/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatným dňa 01.10.2020 bol uznaný za vinného pre prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom, s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 1 rok. Súčasne mu bolo uložené obmedzenie: zákaz priblíženia sa k poškodeným na menej ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydlia. Skutok bol spáchaný dňa 28.09.2020.

Z výpisu evidencie priestupkov (č.l. 115 spisu) vyplýva, že obžalovaný sa v období od 10.07.2017 do 03.06.2020 dopustil deväť priestupkov, za ktoré mu boli opakovane ukladané blokové pokuty od 20-180 eur. Naposledy sa dopustil priestupku dňa 21.04.2020 proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) z.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, kedy sa hrubo správal k H. E. z P. tak, že ho natlačil na osobné vozidlo a uderil mu hlavu o blatník vozidla, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie. Týmto skutkom nebolo spôsobené žiadne zranené. Priestupok bol riešený blokovou pokutou vo výške 20 € zaplatenou na mieste.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a prirážajúcich okolností súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Súd u obžalovaného naopak zistil jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov.

Nakoľko prevažoval pomer prirážajúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona, a teda zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu, ktorá po úprava je v rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 Trestného zákona tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci dosiahnutý uložením súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, t.j. na samej dolnej

hranici takto upravenej trestnej sadzby, ktorý nebude bezprostredne spojený s obmedzením jeho osobnej slobody, s poukazom na to, že skutok (03.06.2020) spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. OT/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatným dňa 01.10.2020, rešpektujúc, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, resp. v danej veci trestným rozkazom. Súd rozhodol o podmieňnom odklade výkonu uloženého trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a súčasne podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe s určením skúšobnej doby 3 roky podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, pretože trest neprevyšuje tri roky a vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Súd pri ukladaní trestu bral do úvahy aj celkový nekritický postoj obžalovaného počas konania k spáchaniu trestnej činnosti ako skutočnosť, že spáchal aj viac trestných činov.

Súčasne súd opätovne uložil obžalovanému počas skúšobnej doby povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. a) Trestného zákona spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k B. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, H. H.F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, a k Y. H.F., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. R. E. Č.. XXX, na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti ich obydli.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu individuálne a generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku.

Súd súčasne podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieňnym odkladom a skúšobnou dobou 2 (dva) roky uložený mu v trestnom rozkaze Okresného súdu Senica sp. zn. OT/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatný 01.10.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Skalica sp. zn. 6T/109/2019 zo dňa 25.11.2020, právoplatný 25.11.2020, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko považoval trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieňnym odkladom a skúšobnou dobou 2 (dva) roky uložený mu skorším trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. OT/28/2020 zo dňa 01.10.2020, právoplatný 01.10.2020 za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poškodený Sociálna poisťovňa, a.s. si uplatnila nárok na náhradu škody v celkovej výške 448,10 eur, súd však podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú však odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, pretože pre rozhodnutie o náhrade škody, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie presahujúce potreby trestného konania a neprimerane by ho predĺžilo.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.